

TINA VUGRINEC

iz korijena

travanj - svibanj

Tina Vugrinec
Iz korijena

IMPRESUM

Izdavač: Učiteljski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
Za izdavača: Blaženka Filipan-Žignić
Voditeljica galerije: Antonia Čačić
Savjet galerije: Kristina Horvat Blažinović, Luka Petrač, Ivana Gagić Kičinbači
Urednica: Antonia Čačić
Likovno-grafičko oblikovanje: Antonia Čačić
Jezično uredila: Sanja Miloloža

GALERIJA UČITELJSKOG FAKULTETA
Savska cesta 77, 10 000 Zagreb, Hrvatska
E-mail: galerija@ufzg.hr

Pred vama su radovi jedne mlade zagrebačke slikarice. Činjenica da slikari još uvijek slikaju usprkos „kraju umjetnosti“ (naravno, i povijesti, i filozofije) osobito intrigira zbog motiva – što slikari danas slikaju, a da već nije naslikano; načina – koje likovne probleme rješavaju a da se oni nisu već pojavili u nekom od umjetničkih stilova iz prošlosti; te tehnike slikanja – je li moguće još eksperimentirati sa slikarskom tehnikom? Kakva je perspektiva slikarstva danas, nekoliko desetljeća nakon „kraja umjetnosti“, i ima li se pravo jedna mlada slikarica ili slikar još uopće čemu nadati? Takva su pitanja možda postavljali i impresionisti, ekspresionisti, fovisti, kubisti, futuristi, nadrealisti, poentilisti, suprematisti, tašisti, simbolisti, enformelisti i svi ostali rodonačelnici novih kretanja u slikarstvu. Njihov je položaj bio jednako beznadan kao i položaj današnjih slikara, ali i slikara svih vremena, a posebice onih koje je obilježila pojava fotografije kada je svekolikoj umjetničkoj javnosti (osim onima koji su u tome vidjeli neku vrstu oslobođenja) bilo „jasno“ da je sa slikarstvom gotovo.

Završetak studiranja na Akademiji likovnih umjetnosti za svakog je njezina studenta i studenticu trenutak loma kada su bačeni iz jedne bezbrižnosti i ljubavi prema umjetnosti u realnost nimalo sklonu njihovim interesima, njihovoj osjetljivosti, i možda nekoj vrsti njihove naivnosti. To je trenutak kada se odlučuje hoće li jedan slikar/slikarica ustrajati u slikanju, a što se međutim može vidjeti već i po samim radovima i slikarskoj strasti kojom su rađeni, te po strpljivosti naspram materije kojom su izvedeni. Tim ćemo redom – što, kako i s čime – prići slikarstvu Tine Vugrinec.

U pitanjima motiva, ona nastoji zarezati ispod površine realnosti koju slika pa joj je u tom smislu polazna točka jungovska psihoanaliza te predmet *Uvod u likovnu terapiju* koji je slušala na 4. godini studija. Slikarica se u kontekstu motiva bavi pitanjem odnosa vremena i ljudske psihe, naime pretpostavkom da se sve što smo ikada iskusili događa u jednoj točki vremena, odnosno *sada*. Onaj dubinski dio nas („korijen“, kako ga ona naziva) osjeća sve emocije koje smo ikada doživjeli upravo sada i sve istovremeno. U pisanome dijelu svojega završnoga rada Tina Vugrinec ističe da su svi njezini radovi „povučeni“ iz ovog korijena koji ne poznaje tijek vremena (Vugrinec, 2024). To je, dakle, motiv, odnosno ono što njezina slikarstva u ovome ciklusu.

Što se tiče načina, motivi su slikani u zemljanim tonovima i slobodnoj rukopisnoj gesti gdje se ponegdje dopušta spontano i lazurno prolijevanje boje koje oblikuje iluziju prostora, a ponegdje se slikarica služi gustim, pokrivnim nanosom boje. Tu se zbiva dinamika odnosa lazurno-gusto pomoću kojega se (namjerno) ostavlja dojam „nedovršenosti“, a zbog kojega slika posjeduje svježinu. To je autorska osobitost jer samo autorski čin poznaje ovu vrstu odluke da se baš u određenom trenutku prestane sa slikanjem, iako se djelo može činiti nedovršenim. Ujedno je to i najzahtjevniji trenutak koji pokazuje slikarsku doraslost, naime je li slikar spreman žrtvovati vještinu koju je stekao godinama se uvježbavajući, u ime neizvjesnosti i eksperimenta.

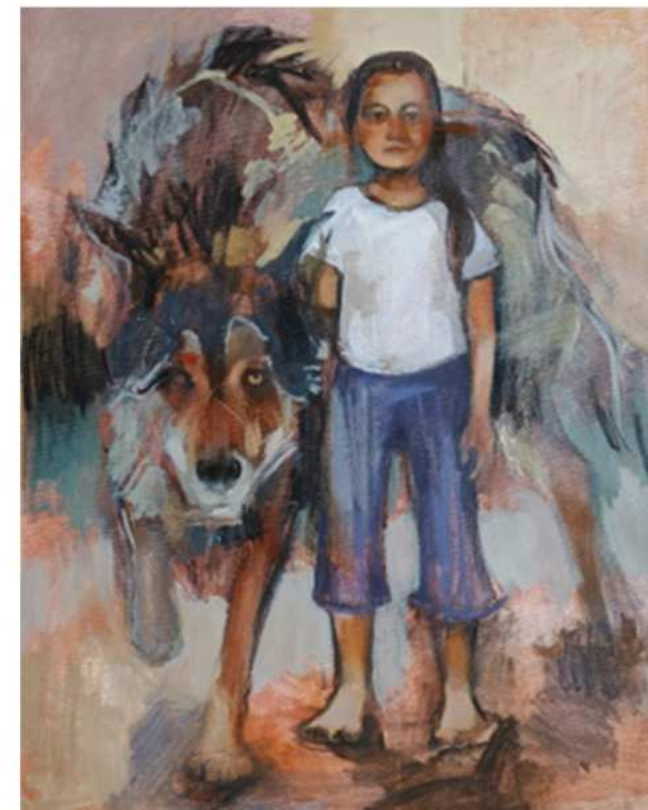
Treći je moment tehnika. Tehničke su mogućnosti slikarske materije beskonačne, pa je to i odgovor na pitanje može li se u tom smislu reći nešto novo u slikarstvu. O tome najbolje

svjedoči objašnjenje slikarice: „Izazovi u tehničkom procesu slikanja bili su povezani s redanjem slojeva različitih materijala. Nije mi bio problem naviknuti se da se slojevi boje na platno redaju od posnog prema masnom, u mojem slučaju prvo akrilne boje pa uljene. Trebalo mi je nekoliko pokušaja i eksperimenata da shvatim kako među slojevima boje dodavati ugljen i kredu bez fiksiranja fiksatorima koji mi nisu davali željene rezultate. Shvatila sam da je najbolja opcija nakon prve jednostavne skice preći na slojeve boje. Ugljen na mokrim slojevima akrila daje drugačije efekte nego na suhom platnu, ali jednom kad se akril osuši, ugljen ostaje fiksiran. Najdraža opcija mi je koristiti se ugljenom ili kredom preko napola osušenog sloja uljene boje (dok je još ljepljiv) jer tada suhi ugljen i kreda ostavljaju najsličnije tragove kao na suhoj površini, ali ostaju fiksirani u sloju boje.“ (Vugrinec, 2024).

U uspješnoj spregnutosti forme i sadržaja osobito bismo istaknuli radove pod nazivom „Jadran film“, „Čuvar“ i „Vani“ u kojima se u dinamici odnosa dovršeno-„nedovršeno“ dogodila profinjena slikarska svježina.

Na kraju valja istaknuti da su neke od izloženih slika mlade likovne umjetnice dio njezina završnoga rada na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu na smjeru slikarstva.

Antonia Čačić

Čuvar, akril, ulje, ugljen i kreda na platnu, 120 x 91 cm

Mama, ulje na platnu, 40 x 30 cm

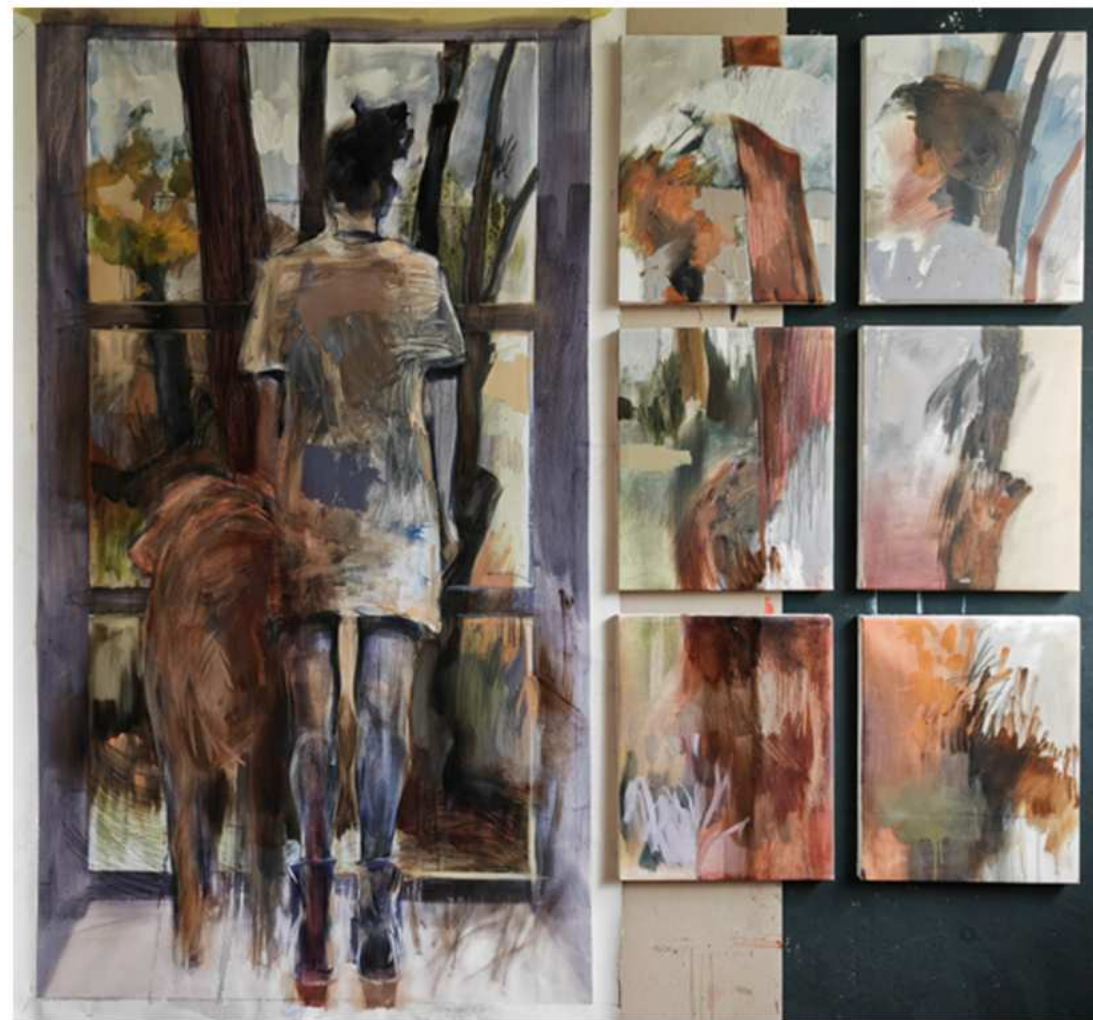

Vani, ulje na platnu, 50 x 60 cm

Doma, akril, ulje, ugljen i kreda na platnu, 110 x 159 cm

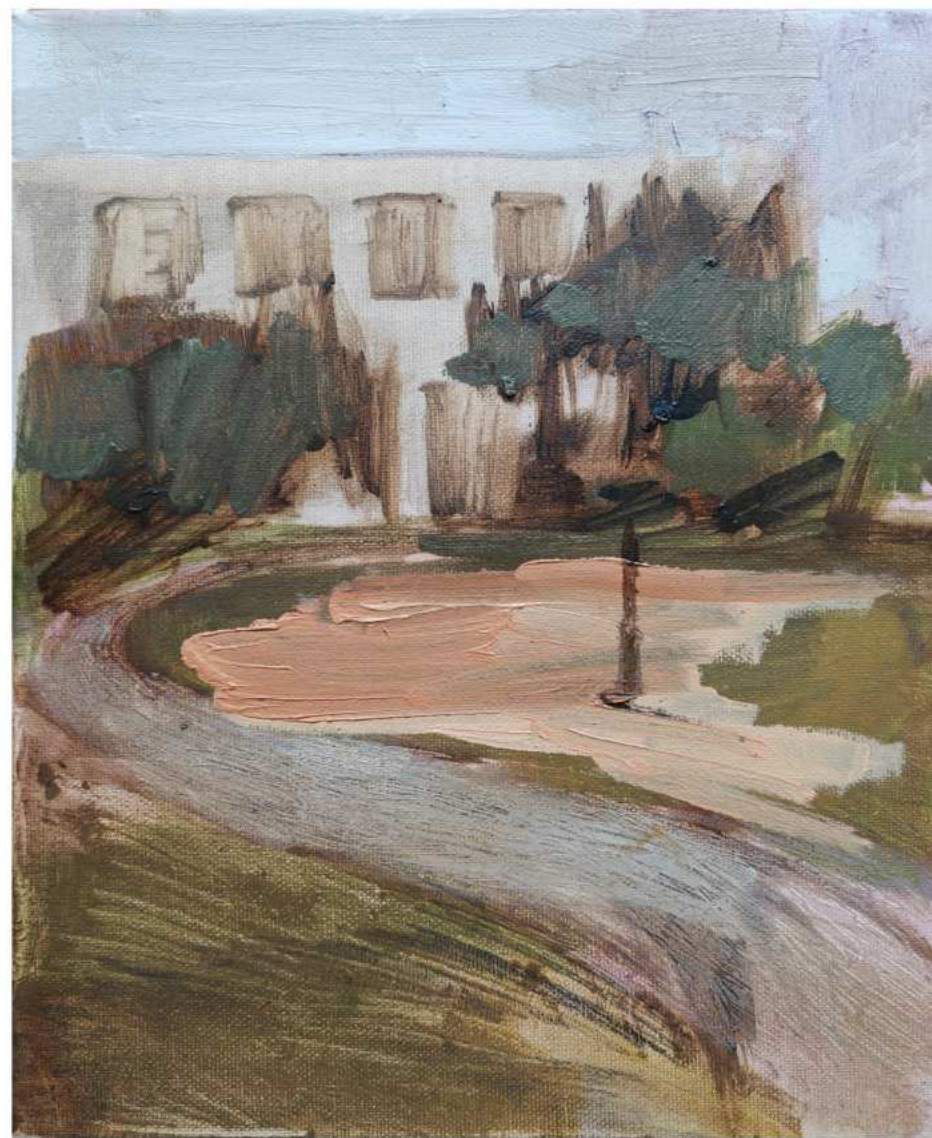

Exit, akril i ulje na platnu, poliptih, 200 x 200 cm

Krov nad glavom, ulje, ugljen i kreda na platnu, 140 x 104 cm

Jadran film, ulje na platnu, 30 x 25 cm

Čopor, ulje na platnu, triptih, 30 x 25 cm x 3

Jedna zraka sunca, akril, ulje, ugljen i kreda na platnu, 90 x 123 cm

Tina Vugrinec rođena je 2000. godine u Zagrebu i živi u Brdovcu. Završila je Školu primijenjenih umjetnosti i dizajna u Zagrebu, slikarski odjel, nakon čega je upisala i završila preddiplomski sveučilišni studij slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu uz pohvalu *magna cum laude*. Trenutno studira na diplomskom studiju slikarstvo u klasi doc. art. Zlatana Vehabovića. Do sada je izlagala na dvadesetak grupnih izložbi u Zagrebu, Zaprešiću, Brdovcu, Samoboru, Orebiću te u Ravenni i Kaunasu.

